

творенъ черквж. „ Прѣзь живота си чядо мое, рѣче ми, пази това ми порѣчаніе: Когато и ако заминешъ край черквж, всякога да ся спирашъ.“ Тогава влязохме наедно въ черквж-тж, дѣто послушавъ покойный ся застоя прѣдъ свѣтыты образы (икони) и начна да ся кръсти и да ся моли тѣло. По неговый примѣръ застояхъ ся и азъ при того близо и правяхъ исто; а сълзы-ты и на двама ны тѣчяхъ като рѣка. „ Послѣ ся обърна камто мене и рече: ” Драгын мой Андриа, моли ся Богу за себе си и хубавж-тж ми Еленка. „ Подъ покровитество-то на Всесилнаго прѣдавамъ и двама вы“ .

Сѣтиѣ ми порѣчя да имамъ всякога въ ума си Бога и неговый страхъ въ сърдце-то си; да пазж заповѣди-ты му и обряды-ты на православнж-тж нашж черквж неизмѣнно и да ся не прѣдавамъ никога на лощевины. „ Да, рѣче, азъ нѣма да живѣж още много години, и негли не щешъ ми видѣ веке. Впечатли добръ въ сърдце си мон-ты послѣдны порѣчянія, и запомни